

عنوان مقاله:

تبیین سیاست کاهش آسیب از منظر اصول فقه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق کیفری، دوره 6، شماره 22 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

ایمان رحیمی پور - دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی

محمد جعفر حبیب زاده - استاد دانشگاه تربیت مدرس

جلیل امیدی - دانشیار دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

چکیده: جامعه ایران در سه دهه اخیر با افزایش رفتارهایی همچون مصرف مواد مخدر، روسپیگری و مصرف مشروبات الکلی مواجه است. نظام عدالت کیفری ایران با بکارگیری پرویوکیوهای سزادهی سخت گیرانه و سیاست های پیشگیرانه متعدد، علاوه بر اینکه نتوانسته از بروز چنین رفتارهایی جلوگیری نماید از کاهش هدفمند آسیب این رفتارها همچون شیوع ویروس ایدز نیز غافل شده است. مهمترین دلیل عدم تمایل سیاستگذاران در جامعه ایران به اتخاذ رویکردهایی همچون سیاست کاهش آسیب، موانع شرعی است. با این وجود اگرچه در متون فقهی ادله متعددی در تحریم رفتارهای مذکور وجود دارد لیکن در تقابل میان رویکرد سنتی (با هدف تنبیه و درمان) و سیاست کاهش آسیب (با هدف ارتقاء بهداشت فردی و اجتماعی) مباحث اصولی ضد، اجتماع امر و نهی و تزاحم در توجیه سیاست اخیر قابل بررسی است. تبیین مطالب اصولی نشان می دهد که مباحث تزاحم و اجتماع امر و نهی در غالب موارد حکم به ترجیح سیاست کاهش آسیب بر رویکرد سنتی می دهد. بنابراین پیشنهاد می شود به جای سیاست های نامنظم و موقت کاهش آسیب، توسط مسئولین اجرایی؛ قانونگذار، سیاست گذارای جامع و مانعی را در این رابطه تدوین نماید.

کلمات کلیدی:

کلید واژه ها: سیاست کاهش آسیب، قاعده ضد، اجتماع امر و نهی، تزاحم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/896441>

